

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו סבארו של הצדיק השפלא טיבל הישוט
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש זי"ע
 כהרה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין סנו"כ בעיר בודאפעשט

גליון נ'
 חג הפסח

על פי הבאר

מספר לנו מוה"ר יעקב דוד הכהן כ"ץ הי"ו מעיה"ק ירושלים ת"ו:

זכיתי לשמש בקודש אצל מו"ר הרה"ק ר' יוחנן מטאלנא זי"ע מירושלים.

באחד הימים הוצרכתי לנסוע לעיר בודאפעשט יצ"ו ופניתי אל הרבי זי"ע להיפרד ממנו. כשהרבי זי"ע שמע את יעד נסיעתי ביקש ממני להמתין ונכנס לחדרו ושהה בו זמן מה.

כשיצא מסר בידי פתקא דרחמי ואמר לי בזה"ל "אנא הנח זאת בציונו של דודי הרה"ק מקנעהניטש זי"ע" (הרבי זי"ע היה חתן הרה"ק ר' משה'לע מסטרעטין - טאראנטא אחיו של רבינו זי"ע). הוא היה פועל ישועות גדול וליהודי אונגארין היתה אמונה חזקה בו".

כשהגעתי לבודאפעשט לא ידעתי להשית עצה בנפשי איך למלא שליחותי באשר אני כהן ואיני יכול להיכנס לבית החיים דשם ולהניח את הקוויטל בציון המצוינת, והיה זה בראשית ימי נפילת הקאמאניזם ולא היו מצויים שם יהודים. בהשגחה פרטית מיוחדת נסתובב הדבר בסייעתא דשמיא שנכנס לפתע עוד איזה איש יהודי לשם וסיפר שהוא מתושבי עיר מאטריאל יצ"ו.

תיכף ניגשתי אליו ושאלתי אותו אם הכיר את אדמו"ר זי"ע שהתגורר שם בעיר (משנת תרצ"ד ועד לשנת תשי"ג) והשיב הן. שאלתי אותו אם אוכל להטריחו לסייעני בשליחות שהטיל עליי הרבי ולנסוע איתי לבית החיים ולהיכנס להניח את הקוויטל על הציון, והשיב לי שעבור הרבי זי"ע יעשה זאת בשמחה רבה.

ואכן נסענו לשם יחדיו והוא מילא את בקשתי והניח את הקוויטל בציונו הק' של רבינו זי"ע וכך זכיתי למלאות את רצון אדמו"ר זי"ע.

חג הפסח

ולקחו מן הדם ונתתם על המשקוף ועל שתי המזוזות (שמות יב, ז)

הנה מצאנו שמשה רבינו אמר לישראל בסדר ההפוך, והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות (שם כב) שהקדים המשקוף תחילה, וכבר דקדקו בזאת קמאי,

וי"ל שהשי"ת רצה לרמז לישראל שידעו שלא יצאו ממצרים בזכות עצמם אלא בזכות משה ואהרן, והדברים מפורשים במדרש (מד"ר טו, ג) א"ר לוי מלמד שהיה הקב"ה חוזר ומבקש באיזה דבר לגאול את ישראל ולא היה מוצא, עד שמצא זכותו של משה ושל אהרן.

והנה שתי המזוזות מרמזין על משה ועל אהרן, והמשקוף מרמז על הקב"ה שהיה חוזר ומבקש זכות לגאול את ישראל, על כן אמר השי"ת מתחילה ונתנו על שתי המזוזות כדי שידעו ישראל שרק בזכות משה ואהרן נגאלו. אבל משה רבינו בענוותנותו חס על כבוד קונו ואמר להם שיתנו על המשקוף תחילה, כי אלמלא רצון השי"ת שנתעורר לגאלם, לא היה ביכולת להיגאל, ע"כ הקדים כבוד השי"ת תחילה.

(דגל מחנה יהודה בא בשם הרה"ק ר' אורי מקנעהניטש בן רבינו)

שביעי של פסח

אשירה לה' כי גאה גאה (שמות טו, א)

אפשר לומר הכוונה על דרך שאמר רבינו הק' רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע שפעם עלה במחשבתו כי באיזה פנים אוכל לעמוד ולשיר שירות ותשבחות לפני הקב"ה הלא אני שפל ונבזה, ואיך יוכל שפל כמוני לשורר שירות ותשבחות לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, אך תיכף חזר ומחשבתו זאת בתתו אל לבו כי אפילו המלאך הגדול יותר מכל שרפי מעלה נחשב כאפס ובהין לעומת גדלות הבורא ב"ה, ואעפ"כ הוא משמיע שירות ותשבחות לפני הקב"ה א"כ גם אני יכול לשורר זמירות שירות ותשבחות לפני הקב"ה. עכ"ד.

ועל דרך זה אפ"ל הכוונה במה שאמרו ישראל בתחילת שירת הים אשירה לה' שהננו עומדים לשורר שירה לפני הקב"ה, על אף שידעו ישראל גודל פחיתות ערכם לעומת גדלות הבורא ב"ה ואם כן איפוא איך מלאם לבם לפתוח את פיהם לשיר שירה לפניו ית', על זה אמר הכתוב כי גאה גאה ובתרגום ארי אתגאה על גיתנא, ר"ל שהקב"ה גדול מכל המלאכים הגדולים, ואם הם יכולים לשיר שירה לפניו ית' יכולים גם אנחנו לשורר שירה לפני השי"ת.

(מתוך ספר נר אברהם השלם שיו"ל בקרוב א"ה)

מבאר הישועת

סיפר מוה"ר י.ש.נ. שליט"א מלאנדאן יצ"ו:

בשב"ק פר' תרומה הענעל"ט היו אצלי בלאנדאן שניים מבניי ותכנתי שביום א' פר' תצוה אסע עמם יחד עם בן נוסף מעיר מאנטשעסטער למדינת אונגארין בה טמונים אבותיי יחד עם שאר קדושי עליון.

בני הב' שיחי' בא בהפתעה ממקום לימודו לאחיי במאנטשעסטער לשבת קודש ומששמע על התכנית החליט להצטרף אלינו לנסיעה המרוממת.

ראשית כל היה בדעתנו לפתוח את המסע בביקור בבית החיים הארטאדאקסי בבודא בו טמון רבינו, היות וזקני הרבנים טמונים שם. את שמע רבינו לא שמעתי עד עתה, אבל בהיותנו בבית המדרש בבודאפסט שוחחתי עם אחד מתושבי המקום והוא גילה את אזני שמקום מנוחת רבינו הוא באותו בית החיים שאני מתענדת ללכת לשם וסיפר לי על גודל הסגולה להעתיך שם ובפרט לזיווגים הגונים.

עשינו כעצתו והתפללתי יחד עם בניי על ציון רבינו והערתנו עבור זיווג הגון במהרה לבני הבחור, ובי"ה תפילתנו עשתה פרי ותיכף אחר ימי הפורים הציעו לו שידוך וביום כ"ו אדר בא בקשרי שידוכין עב"ג בשידוך נאה ומתקבל.

לתרומות והנצחות וכל ענייני הגליון נא לפנות לאימיל
JERUSALEMBAK@GMAIL.COM

האדרעס של ציון הק' של רבינו ז"ל בעיר
בודאפעשט: Csörz u. 55 Budapest

בשעות הלילה יש תיבה ובה מפתח בית החיים
לקבל הקוד לפתוח התיבה נא לפנות אל האימיל הנ"ל
או להתקשר +907684490-1347 (ארה"ב)
או 972-733572398+ (א"י)

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו ע"י ידידנו הנכבד
מוה"ר צבי יצחק לאנגער שליט"א

נכד רבינו ז"ל

הוא הגבר אשר נטל על שכמו את זכות
הפצת תורתו של זקינו רבינו ז"ל

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו ע"י ידידנו הנכבד
ראש וראשון לכל קדשי בית קנעהניטש
ומסור בכל לב ונפש לזכרו של רבינו הק'
הרה"ח ר' פינחס משה לאנדא שליט"א

כאר המועטיות

סיפור לחג הפסח

הסבא קדישא הרה"ק רבי ישכר בער מראדאשיץ ז"ל, טרם התגלותו היה מצבו החומרי דחוק ביותר. בשנה אחת אירע שגודל הדחק גבר עד מאוד עד שבהגיע אור לארבעה עשר ובא העת של בדיקת חמץ לא נמצא אז בביתו אף חתיכת לחם לקיים המנהג של העשרה פתיחין ולמחרתו לקיים מצות ביעור חמץ, אך הרב הקדוש מיאן לוותר על מצוות היום ועל אף שמעולם לא סיפר לאיש מעניו ודוחקו ונזהר לבל יודע הדבר, בשביל חביבות המצווה שבר קבלתו והלך ושאל משכינו כיכר לחם אחת בעבור זה, ואגב זה סעדו לבם העטופים ברעב מכמה ימים עד שמעט הלחם כמעט לא נשאר בו עד בוקר.

ויהי בבוקר לאחר התפלה ובבית אין כל מה לאכול עד שעבר הזמן של אכילת חמץ, ויהי בשעה עשירית כאשר כבר קיימו הכתוב "כי כל שאור לא ימצא בבתיכם" אך לא ידעו האיק יקיימו הציווי "בערב תאכלו מצות", כי לא הוכן עדיין על חג הפסח מכל וכל למצות וד' כוסות, בשר ודגים ושאר צרכי החג, ובני הבית עדיין רעבים היו מאד מאתמול כי מעט הלחם לא הספיק לכל אחד כי אם כזית, ולא זו אף זו כי היו מתאנחים על החג הממשמש ובא, ואין בבית אפילו כזית מצה. אך עדיין הסתירו הדבר משכניהם כמצות אביהם הקדוש אשר שם בה' כל מבטחו, אבל השעות עברו וגם חלפו ועיניהם כלות וצופות מאין יבא עזרם וישועתם רחוקה מלבוא.

ויהי בשעה ג' אחר חצות היום באו שני אנשים מלובשים כבני מדינת אשכנז במרכבה כבודה וישאלו לאנשי העיר באיזה מקום דר איש חסיד וירא שמים מרבים שנוהר לאכל בכל ימי הפסח רק שמורה וגם נזהר מאוד אפילו ממהו דמשהו, ויתמהו אנשי העיר על האנשים האלו ועל מבוקשם. ומחמת שהרב הקדוש היה עדיין אז נחבא אל הכלים והצניע מאוד עבודתו בקודש, לכך לא ידעו אנשי העיר מגודל צדקתו וקדושתו להראות עליו שהוא הוא ולא ענו אותם דבר. והאנשים המשיכו לתור ולחפש מבוקשם עד שמצאו שני נערים והם היו שכניו של הרב הקדוש ודרים עמו בבית אחד והכירו בו קצת לאיש משכמו ולמעלה גבוה מכל העם ותיכף הראו להם את בית הרב הקדוש. בבואם הביתה לא מצאו את הרב הקדוש רק אשתו הרבנית היתה שם. שאלו אותה האנשים על בעלה היכן הוא וענתה להם כי הוא יושב ולומד בביהמ"ד ושאלה אותם מה מבוקשם, ואמרו לה שהם דרים במקום רחוק ומה מצעדי גבר כוננו ונסתבב הדבר שמוכרחים הם להשאיר על יום טוב בדרך בארץ בניכר, והיות ובביתם הם נזהרים בכל החומרות חפצים הם גם בהאי שתא לערוך את חג המצות הבא לטובה כמו בביתם, וכאשר שמעו על בעלה כי הוא איש ירא וחרד לדבר ה' לכן ברצונם להיות מחוגגי חג הפסח אצלו כי מסתמא נזהרים אצלו בכל החומרות כמות לאיש כמוהו. ענתה להם הצדקנית בלב נאנח וברוח נשברה, הנה אגיד לכם האמת כי עדיין לא הוכן אצלי מאומה חג הפסח, והשיבו לה כי על דבר זה אין לה לדאוג כלל, והראו לה דרך החלון מבחוץ תיבה גדולה עומדת על המרכבה ותיכף הביאו התיבה ופתחו אותה והנה היא מלאה מכל טוב הארץ מצות ויין בשר ודגים וגם כל הירקות הנצרכים לליל הסדר עם כל מיני מעדנים. מיד נתנה הסכמתה והאנשים נכנסו וערכו את השולחן כשולחן המלכים.

כאשר הכינו הכל על מקומו והגיע זמן המנחה הלכו האורחים אל ביהמ"ד אשר בו שהה הרב הקדוש והתפללו שם מנחה וגם ערבית. לאחר התפלה נגשו האורחים אל הצדיק ובירכוהו בברכת החג, ונתן להם שלום. ויספרו לו כל מה שסיפרו לרעייתו שהם ממדינה רחוקה ונסתובב הדבר שנשארו פה על החג ומבקשים רשותו להיות אורחיו כנ"ל. ויען הסבא קדישא ויאמר להם, בודאי אני מסכים לדבר הזה אבל מה אעשה שלא הכנתי מאומה על החג, ויאמרו אליו אם לא יהיה לא נאכל והלכו עמו לביתו.

ויהי כבוא הרב הקדוש הביתה והבית מלא אורה ושמחה והשלחן ערוך ומסודר כשלחן המלכים נשתומם מאד ושאל את הרבנית מה זאת, וענתה ואמרה האורחים הללו הביאו כל זה. ותיכף נתן הצדיק שבח והודיה להשי"ת על הנסים האלו, וגם שמח עם האורחים מאוד כי ראה שהמה ת"ח גדולים ומופלגים ויראי ה' מרבים וערכו עמו הסדר ברוב עוז וחדוה ועסקו עמו כל אותו הלילה בספור יציאת מצרים, וכמעשהו בראשון כך מעשהו בליל הסדר השני. במוצאי יום טוב לאחר הבדלה הלכו האורחים החוצה ונעלמו מהם, ולאחר איזה שעות כשראו שלא באו חזרה הלכו לבקש אותם בכל העיר ולא מצאו אותם ולא ידעו פשר הדבר אבל ראו כי לא דבר ריק הוא ובודאי טמון פה עניין שמיימי.

ויהי כבא חג השבועות והסבא קדישא מראדאשיץ נסע להסתופף בצלו של הרב הקדוש מלובלין ז"ל שאלו הרבי על מצבו ויספר לו את כל אשר מצאוהו הנסים מהאורחים המופלאים שנעלמו ממנו פתאום במוצאי יום טוב. ויען הרבי ויאמר לו, היודע אתה מי היו האורחים החשובים הללו, הם היו מלאכי מרום מיכאל וגבריאל. אשריך וטוב חלקך אשר זכית לכך, ומעתה לא תדע עוד מחסור ויתרום קרנך מהיום והלאה בעולם.

(אוצר הסיפורים)